

начинъ да тури въ дѣйствіе това, което мы узаконяваме 4).“

Послѣ това писмо десетъ години находиме едно друго узаконително Юстиніаново писмо именно отъ 545 година 17 Марта, което Юстишіанъ пратилъ е Петру Преторійскому Епарху и въ което, между другытѣ църковни каноны и распоредванія, що сѧ относятъ до святѣтъ Църкви, му заповѣдува да тури въ законно дѣйствіе и горепоказанното распоредваніе. Его що пише Юстиніанъ за това иѣщо: “Повелѣваемъ прочее да сѧ сохраниватъ святѣтъ църковни каноны, които четырите святіи Суноды положихъ или одобрихъ; защото догмытъ отъ тия Суноды исто каквото Божественни писания пріимаме и канонытѣ имъ исто каквото закони пазиме. И за това заповѣдуваме съгласно съ нихни опредѣленія, да бы святѣйшій на старыйтъ Римъ Папа бѣль попървъ отъ всички священици, а Блажениѣйшій Архіепископъ Цариградскій на новыйтъ Римъ да има второ място послѣ святѣйшійтъ Апостолскій Престолъ на Старыйтъ Римъ и сѧ предпочита предъ всичкитѣ други. А повременныйтъ (rho tempore, κατα καιρον) Блажениѣйшій Архіепископъ Прими Юстиніаны, Отечества нашего да има за всегда подъ собственно свое управление Епископитѣ на епархіитѣ: Внутрення и Прибрежия Дакія, Тривалія, Дарданія, Върхна Мизія (а споредъ горното писмо и Долна или Втора Мизія) и Панонія. Онъ да гы рукополага, а неговъ Сунодъ да го рукополага него самого и въ самытѣ подлежащи нему епархіи да държи място на Апостолскій Римскій Престолъ споредъ опредѣленію на святаго Папа Вигилія 5).“

4) Christ. Ogiens T. 11. pag. 19 et 20. Истор. изслѣдованіе за Охрид. и Ипек. Архіеп. 1869. стр. 8. — Περὶ τοῦ Ἀυτοκάρφαλου Ἀρχιεπ. Ἀχρίδος 1859. съл. 37, 38, 39.

5) 131. Новелла Юстиніанова. Истор. Изслѣд. за Охрид. и Ипек. Архіеп. 1869. стр. 9. Περὶ τοῦ Ἀυτοκαρφάλου Ἀρχιεπ. Αχρίδως 1859. съл. 41, 42.